

Tvungen Forsikring er alene søgt indført i Kanton St. Gallen i Schweiz. Afgørelsen af, hvorvidt saadan skulde indføres, var dog i Følge den i 1894 i saa Henseende vedtagne Lov overladt til de enkelte Kommuner. Alene Kantonets Hovedstad, St. Gallen, benyttede sig af den ved Loven indrømmede Beføjelse. En tvungen Forsikring blev indført fra 1ste Juli 1895. Det viste sig imidlertid hurtigt, dels at de udbetalte Dagpenge vare alt for høje, dels at de fleste af Forsikringskassens Medlemmer henhørte til Sæsonfagene, særligt Bygningsfagene. Da Arbejderne bleve klare herover, medførte det hurtigt, at de bedrestillede blandt disse, der ikke ønskede at udrede Kontingenter til Fordel for de arbejdsledige, flyttede udenfor Byen, saaledes at de ikke rantes af Forpligtelsen til at være Medlemmer af Kassen. Resultatet heraf blev, at Forsikringen blev ophævet efter Forløbet af 2 Aar.

I Frankrig er der i Aaret 1903 af Jaurès og Millerand fremsat Forslag om tvungen Forsikring mod Følger af Arbejdsløshed, saaledes af Forsikringen foreslaas at omfatte ikke de enkelte Kommuner, men hele Frankrig. — Med Hensyn til Forslagets nærmere Bestemmelser skal her omtales følgende. Efter Forslagets § 2 skulde Bidrag til Arbejdsløshedskasserne udredes: af Staten, Kommunerne, de enkelte Arbejdsgivere og Arbejderne. Enhver Arbejder skal betale 25 cts. ugentlig; det samme Beløb skal udredes af hans Arbejdsgiver. Vedkommende Kommune skal betale 10 cts. ugentlig, og Staten 40 cts. ugentlig; Efter Forslagets § 3 maa der ikke tilstaas en højere Understøttelse end 2 frs. daglig (med den Begrænsning, at Understøttelsen ikke maa overstige Halvdelen af den almindelige Arbejdsløn og ikke maa vedvare udover et Tidsrum af 3 Maaneder).

Større Held synes at have fulgt de Forsøg, der ere gjorte paa at bekæmpe Følgerne af Arbejdsløshed ved Kasser, oprettede ad Frivillighedens Vej, med kommunal Begrænsning og med Understøttelse af Kommunen.

Saadanne Kasser, der ikke ere knyttede til noget bestemt Fag, findes i Köln, Basel og Bern. Kasserne i Köln og Bern yde kun Understøttelse i Vintermaanederne (December—Februar eller Mars); for Basler-Kassen gælder denne Begrænsning ikke. Kontingents Størrelse udgør i Kölner-Kassen 25—35 Pf. ugentlig, i Basler-Kassen 40—60 cents maanedlig, i Berner-Kassen 70 cts. maanedlig. Understøttelse ydes i Kölner-Kassen i indtil 8 Uger (2 Mk. daglig i 20 Dage og derefter 1 Mk.), i Basler-Kassen i indtil 6 Uger (1.30 frs. daglig) samt i Berner-Kassen i indtil 10 Uger (2 frs. daglig for gifte og 1½ frs. daglig for ugifte). Kommunens Tilskud udgør for Tiden i Köln 20,000 Mk. aarlig, i Basel 1000 frs. aarlig og i Bern 12,000 frs. aarlig. Antallet af Medlemmer og de til samme udbetalte Understøttelser udgjorde i Regnskabsaaret 1903—04 (for Basels Vedkommende i Regnskabsaaret 1902—03): i Köln henholdsvis 1,624 og 39,915 Mk., i Basel henholdsvis 1,174 og 5,325 frs. samt i Bern henholdsvis 598 og ca. 12,000 frs. Af de i bemeldte Regnskabsaar udredede Understøttelser dækkedes af de forsikredes Bidrag: i Köln og Basel ca. 45 %, i Bern ca. 37 %. Saavel Kölner- som Berner-Kassen ere meget nært knyttede til de i disse Byer eksisterende Arbejdsanvisningsanstalter. De fleste af Kassernes Medlemmer have imidlertid været Bygnings- og Sæsonarbejdere.

Fagligt begrænsede Kasser, der erholde Understøttelse af vedkommende Kommune, findes i talrig Mængde i Belgien. Særlig skal her omtales den i Gent truffne Ordning. I Følge de seneste Vedtægter (af 22de Februar 1904) for det af Gent og Forstadkommuner stiftede Fond til Hjælp i Tilfælde af Arbejdsløshed (herunder ogsaa Arbejdsløshed, bevirket ved Arbejdsstandsning som Følge af Ildbrand eller Skade paa Maskiner), ydes der af de paagældende Kommuner et ikke forud fastsat aarligt Bidrag til bemeldte Fond. Fondet, hvis Administrationsudgifter bestrides af de paagældende Kommuner, bestyres af et Nævn, der udnævnes af disse med Borgmesteren i Gent som Formand. Af de af Gent